

Som den dag i juni kom du till mig
Mjukt rosa doftade ditt namn
Som en morgon över vatten viskade din själ ditt jag
I en hoppfull kavalkad av längtan

En grind stod öppen. Jag vandrade in
Där var stängsel omkring, men jag kände mig ändå fri

Hagen var stor, där var björk, där var gräs, där var sten
Och i dess mitt rann en liten bäck

Jag svalkade min rädsla. Jag begrundade ditt ljud
Jag andades ekot av ditt liv
Jag tänkte att äntligen
Jag känner vad jag ser
Du finns, du känns, du svarar, du vill

Som en dag i september försvann du bort
Som en skugga från en allt svagare sol
Jag hörde aldrig ditt hjärta. Jag kände aldrig din puls
Men jag anade att jag lärde mig någonting

Jag ser mig i spegeln och undrar vad jag ser
Är det jag, är det du, är det vi?

Ska du någonsin få känna det som kallas harmoni
Ska du någonsin få kalla dig fri?

Men hallonen mognar utan att veta mer
Och lär mig att sluta begrunda allt jag ser
Jag har njutit av din doft
Och jag ska spara dina brev
Och fortsätta att upptäcka min väg

För allt är liv och kärlek
Det finns inget mer
Och jag hoppas du snart anar och inser
Ja, hallonen mognar, utan att veta mer
Och lär mig sluta begrunda allt jag ser
För allt allt är liv och kärlek – det finns inget mer
Och jag hoppas du snart anar och inser